

[Jørgen Jørgensen.]

tet, og at man helt havde glemt at regne den øgede Indtægt med og kun havde regnet Udgiften med, bliver vel nærmere opklaret. Men det, som faktisk foreligger, er dog, at vi i det kommende Aar indtil videre maa regne med, at de Foderstoffer, vi køber, koster omkring 80 pCt. mere end sidste Aar. Der er sket en Stigning i Prisen fra et Par og fyre Kroner til over 70 Kr., og at det maa give sig Udslag i en daarligere Økonomi for Landbruget er selvsagt. At det skulde forbedre Økonomien saa forfærdelig meget, at vi kan indføre nogle flere Foderstoffer til meget højere Priser end i det foregaaende Aar, kan jeg ikke faa fat i. Jeg mener i øvrigt ikke, at der bliver Tale om at faa de Kvanta ind, som det ærede Medlem opererer med. Maaske vil en saadan Import nok være fordelagtig for de fleste Landbrug, for dem, der har nogle ordentlige Køer, og hvor man ikke bruger for store Mængder, fordi en Supplering af det hjemmeavlede Grovfoder med de Oliekager, der kan skaffes, vil betyde, at det hjemmeavlede Grovfoder udnyttes bedre, men Fortjenesten bliver under alle Omstændigheder mindre, naar Kagerne koster 75 Kr., end naar de koster 40 Kr. Det tror jeg dog, man maa erkende.

Jeg maa altsaa mene, at det, alt taget i Betragtning, vil være forsvarligt med en noget lavere Smørpris end foreslaaet. Jeg har ved andre Lejligheder nævnt en Smørpris paa 4 Kr. 80 Øre i Stedet for 5 Kr., og navnlig hvis Foderstofprisen blev billigere, enten ved Tilskud eller ved Prisfald udefra, tror jeg, det vilde være en forsvarlig Pris, idet jeg gentager, at Landbruget ikke selv er interesseret i at faa Prisen sat op helt til Toppen.

Jeg mener ogsaa, man burde overveje, nu da man skal fastsætte disse Priser, om det ikke vilde være rimeligt at betale en højere Pris til Producenterne i Vinterhalvaaret end i Sommerhalvaaret. Det har været en naturlig Ting tidligere, at paa den Tid af Aaret, hvor Produktionen var lavest og vel ogsaa i de fleste Tilfælde mindst rentabel, var Smørprisen højere. Det har været Danmarks Styrke i Samhandelen og Konkurrencen med andre Lande, at vi havde den ensartede Produktion Aaret rundt, hvilket faa andre Lande har, og derfor vil det være ønskeligt allerede nu at animere til at faa denne ensartede Produktion Aaret rundt; der er jo, naar Prisen er ens, en vis Tilbøjelighed til at indrette sig paa at have en forholdsvis langt større Produktion om Sommeren. Derfor vil jeg henstille til Over-

vejelse, om det ikke vilde være rimeligt at undersøge Muligheden for at fastlægge Smørprisen paa den Maade, at der betales en højere Pris i Vinterhalvaaret og en noget lavere Pris om Sommeren.

Jeg har nævnt en Billiggørelse af Produktionen ved fra Statens Side at bidrage til, at de indkøbte Oliekager kunde komme ud til Producenterne til en lavere Pris, og jeg mener stadig, at man bør undersøge, om der ikke her er en Vej frem. Det vil af mange Grunde være ønskeligt. Hvis Priserne holdes oppe paa det nuværende meget høje Stade, op til 75 Kr. pr. 100 kg, vil kun en forholdsvis lille Del af Landbruget, den Del, der har de bedste Besætninger, have Raad til at købe disse dyre Foderstoffer, men det vilde rent nationaløkonomisk være en Vinding, om Foderstofferne kom ud til saa mange som muligt for netop fuldt ud at faa udnyttet det Grovfoder, vi raader over, og det vil vanskeligt kunne ske, hvis Priserne ikke sættes ned. Derfor tror jeg, man skal overveje Muligheden af at sætte Prisen paa Oliekager ned.

Jeg har ikke i denne Forbindelse nævnt noget med Hensyn til Kornpriserne. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var saa venlig at henlede Opmærksomheden paa det Standpunkt, han selv havde taget, da Kornloven var til Behandling, med Hensyn til at bringe Priserne paa indført Korn ned til Støtte for det mindre Landbrug, og det ærede Medlem spurgte, om jeg og mit Parti nu var kommet til den Erkendelse, at man skulde have fulgt ham, dengang han foreslog denne Foranstaltning. Det ærede Medlem antydede ved denne Lejlighed som ogsaa under Debatten om Kornloven, at den Ordning, der blev gennemført, vilde være til Støtte for det store Landbrug, for naar der kom indført Korn frem, skulde det efter Kornloven gaa fra i Leveringspligten. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem havde nogen stærk Tro paa, at der i det hele taget kom noget Foderkorn inden for det Tidsrum, hvor de Landbrug, der kunde faa Nedsættelse i deres Afleveringspligt, havde nogen Interesse i det. For at det skal faa Indfyldelse paa Afleveringspligten, er det nemlig en Forudsætning, at dette Korn kommer ind i Landet inden 1. Marts, og efter det, jeg hidtil har hørt — jeg ved ikke, om det ærede Medlem ved noget andet —, er der ingen, der mener, at der vil være Mulighed for at faa Foderkorn ind i Landet før den Tid, i hvert Fald ikke i et Omfang, som betyder noget. Da Husmændene under Forhandlingerne stod og skulde træffe en Afgørelse, valgte de at faa det, som de